

1. Ως γνώστης της οικονομικής κατάστασης της χώρας η έξοδος στις αγορές αυτή τη στιγμή είναι συμφέρουσα ή θα πρέπει η Ελλάδα να συνεχίσει να δανείζεται με χαμηλά επιτόκια από το μηχανισμό σταθερότητας;

Η έξοδος της Ελλάδας αυτή τη στιγμή στις αγορές αν γινόταν, θα γινόταν όπως γνωρίζουν οι πάντες με επιτόκια της τάξης του 5-6% ή και μεγαλύτερα. Προφανώς αυτά τα επιτόκια καθιστούν το χρέος μη βιώσιμο και αυτός ήταν ο λόγος που η Ελλάδα έπαψε εξ' αρχής να δανείζεται από τις αγορές. Το τραγικό όμως είναι ότι το χρέος δεν κατέστη βιώσιμο ούτε με το δανεισμό από το μηχανισμό σταθερότητας με πολύ χαμηλότερα επιτόκια. Η απάντησή μου λοιπόν είναι: ούτε το ένα, ούτε το άλλο. Προτεραιότητα της Ελλάδας πρέπει να είναι η κατάργηση των μνημονίων και η συμφωνία σε νέα βάση με τους δανειστές. Αυτή θα είναι η προτεραιότητα μόλις αναλάβει ο ΣΥΡΙΖΑ.

2. Έχετε εμμέσως πλην σαφώς τοποθετηθεί αρνητικά στο ενδεχόμενο κουρέματος του ελληνικού χρέους και υπέρ της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ για αποπληρωμή του με ρήτρα ανάπτυξης. Νομίζεται ότι αρκεί αυτό; Και όταν «ανοίξει» η συζήτηση για την απομείωση του χρέους εσείς τι στάση θα κρατήσετε;

Δε νομίζω πώς έχετε κατανοήσει καλά τη θέση μου. Η θέση μου είναι ότι το κούρεμα του χρέους είναι μεν απολύτως απαραίτητο, αλλά δεν είναι αρκετό από μόνο του. Δηλαδή, αν κουρευτεί το χρέος και παραμείνουν οι πολιτικές λιτότητας θα κάνουμε μια τρύπα στο νερό. Το κούρεμα του χρέους πρέπει να συνοδεύεται από άμεση κατάργηση της λιτότητας, ανάκτηση της εργασίας, με αύξηση μισθών και πάταξη της παρανομίας, δηλαδή κατάργηση της μαύρης εργασίας, και η νέα δανειακή συμφωνία να εμπεριέχει σαφείς όρους σύνδεσης της αποπληρωμής όποιου μέρους του χρέους απομείνει με την πορεία συγκεκριμένων δεικτών που απεικονίζουν την πορεία της οικονομίας και της κοινωνικής συνοχής. Αυτό εννοούμε όταν λέμε ρήτρα ανάπτυξης.

3. Τελικά στον ΣΥΡΙΖΑ έχετε επεξεργαστεί ένα εναλλακτικό σχέδιο σε περίπτωση που οι δανειστές μας απορρίψουν κατηγορηματικά την αλλαγή του ισχύοντος μοντέλου και αν ναι ποιο είναι αυτό;

Δυσκολεύομαι να κατανοήσω τι εννοεί η ερώτησή σας. Με τη θέληση της πλειοψηφίας των πολιτών θα έχει εκλεγεί στην Ελλάδα μια κυβέρνηση η οποία δέχεται ότι το Δημόσιο πρέπει να είναι αξιόχρεο, σε μια στιγμή που ολόκληρη η διεθνής κοινότητα κατανοεί πλέον ότι αυτό προϋποθέτει το κούρεμα του χρέους (ο ΟΟΣΑ δια του Προέδρου του δήλωσε στην Αθήνα πριν λίγους μήνες: «το συντομότερο, το καλύτερο!»), η νέα κυβέρνηση θα έχει τη διάθεση να συζητήσει με τους δανειστές αυτή την απαραίτητη απομείωση του χρέους και οι δανειστές θα το απορρίψουν κατηγορηματικά; Για ποιο λόγο; Τι θα πουν στους λαούς στην Ευρώπη; Οτι επιδιώκουν το ελληνικό δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ να συνεχίσει να καλπάζει (θυμίζω: 120% το 2009, 175% το 2013) επειδή η κυβέρνηση της Ελλάδας θέλει να σταματήσει την κοινωνική καταστροφή, θα μειώσει τον ΦΠΑ στα είδη πρώτης ανάγκης, θα αυξήσει το βασικό μισθό που είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας, θα ξαναανοίξει τα νοσοκομεία; Νομίζω πώς όλα αυτά δεν έχουν λογική βάση. Η διαπραγμάτευση θα

είναι σκληρή γιατί θα πρέπει η κάθε πλευρά να αποδείξει ότι το δικό της σχέδιο οδηγεί στη βιωσιμότητα, αλλά δεν θα πυροβολήσουν οι δανειστές τα πόδια τους.

4. Έχετε ταχθεί πολλές φορές κατά της λιτότητας και υπέρ ενός διαφορετικού αναπτυξιακού μοντέλου. Το κρίσιμο ερώτημα είναι από πού θα βρείτε τα κονδύλια;

Μιας και η Ναυτεμπορική απευθύνεται σε αναγνωστικό κοινό που αντιλαμβάνεται τα οικονομικά ζητήματα θα σας απαντήσω ευθέως: Πρόκειται για ένα ερώτημα χωρίς κανένα νόημα. Η κυβέρνηση «βρίσκει τα κονδύλια» κλείνοντας νοσοκομεία και σχολεία. Αρα η κυβέρνηση δεν βρίσκει τα λεφτά. Εμείς λοιπόν θα τα βρούμε εκεί που υπάρχουν. Στο λαθρεμπόριο καυσίμων και τσιγάρων, σε όλους αυτούς που δάνειζε το ΤΤ (και όχι μόνο) χωρίς να μπορούν να αποπληρώσουν χρέη, στα έσοδα που διαφεύγουν μέσα από ενδο-ομιλικές συναλλαγές, στην προκλητική φοροδιαφυγή του μεγάλου πλούτου. Το θέμα όμως δεν είναι πού θα βρεθούν τα λεφτά αλλά τι κάνει κανείς με τα λεφτά. Εμείς θα βάλουμε τις βάσεις για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας προς την κατεύθυνση της ικανοποίησης των αναγκών των πολλών.

5. Αν υποθέσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας. Πόσα χρόνια θα χρειαστούν κατά τη γνώμη σας για να ανακτήσουμε ένα μέσω επίπεδο διαβίωσης και να γίνουν πράξη όλα όσα υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ.

Πολύ σημαντικό το ερώτημά σας. Θα ξεκινήσουμε ανακουφίζοντας τα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα πρώτα, αυτούς και αυτές που έχουν πληγεί από την εξελισσόμενη ανθρωπιστική καταστροφή. Δεν θα μείνει κανείς χωρίς νερό, ρεύμα, θέρμανση, τηλεπικοινωνίες. Για να γίνει αυτό πρέπει προφανώς να επανέλθει καταρχάς και ο κατώτατος μισθός. Στη συνέχεια, με την επανάκαμψη της οικονομίας θα προκύψει αύξηση των εισοδημάτων και για τα υψηλότερα εισοδηματικά στρώματα του κόσμου της εργασίας. Το σημαντικότερο όμως είναι οι θεσμικές αλλαγές που θα δημιουργήσουν νέα πεδία δημιουργικότητας και παραγωγικότητας, η δυνατότητα να πάρουν οι νέοι άνθρωποι τις διαδικασίες παραγωγής στα χέρια τους, η ανάπτυξη της συνεργατικής κουλτούρας, η αλληλεγγύη μεταξύ αυτών που παράγουν τον πλούτο, το κοινό όραμα για ένα καλύτερο μέλλον. Αυτό είναι που θα κάνει τη νέα γενιά να συμμετέχει στην προσπάθεια, να στηρίξει την κυβέρνηση της Αριστεράς. Το σύνθημά μας για τους νέους είναι: Μείνετε στη χώρα να την αλλάξουμε όλοι μαζί προς το καλύτερο!